Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

zo 14. marca 2024*

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 258 ZFEÚ – Smernica (EÚ) 2018/1972 – Európsky kódex elektronických komunikácií – Neprebratie a neoznámenie opatrení na prebratie – Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Návrh na uloženie povinnosti zaplatiť paušálnu pokutu a penále – Kritériá na stanovenie výšky sumy sankcie“

Vo veci C-439/22,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 258 a článku 260 ods. 3 ZFEÚ, podaná 5. júla 2022,

Európska komisia, v zastúpení: U. Małecka, L. Malferrari, E. Manhaeve a J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

proti

Írsku, v zastúpení: M. Browne, A. Joyce, M. Lane a D. O’Reilly, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci S. Brittain, BL,

žalovanému,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: sudcovia J.-C. Bonichot, vykonávajúci funkciu predsedu deviatej komory, S. Rodin a L. S. Rossi (spravodajkyňa),

generálna advokátka: T. Ćapeta,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

1 Európska komisia svojou žalobou navrhuje, aby Súdny dvor:

– určil, že Írsko si tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1972 z 11. decembra 2018, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronických komunikácií (Ú. v. EÚ L 321, 2018, s. 36), a tým, že v každom prípade neoznámilo Komisii takéto ustanovenia, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 124 ods. 1 tejto smernice,

– uložil Írsku povinnosť zaplatiť Komisii paušálnu pokutu vypočítanú na základe dennej sumy 5 544,9 eura, pričom minimálna paušálna pokuta predstavuje 1 376 000 eur,

– ak bude nesplnenie povinnosti uvedené v prvej zarážke pretrvávať až do dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci, uložil Írsku povinnosť zaplatiť Komisii penále vo výške 24 942,9 eura za každý deň odo dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci až do dňa splnenia povinností vyplývajúcich zo smernice 2018/1972 týmto členským štátom a

– uložil Írsku povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny rámec

2 Odôvodnenia 2 a 3 smernice 2018/1972 znejú:

„(2) Fungovanie piatich smerníc, ktoré sú súčasťou existujúceho regulačného rámca pre elektronické komunikačné siete a služby… podlieha pravidelnému preskúmaniu Komisiou, a to s cieľom predovšetkým určiť potrebu zmeny so zreteľom na vývoj technológií a trhu.

(3) Vo svojom oznámení zo 6. mája 2015 ustanovujúcom stratégiu digitálneho jednotného trhu v Európe Komisia vyhlásila, že jej preskúmanie telekomunikačného rámca sa má sústrediť na opatrenia, ktoré sa zameriavajú na stimulovanie investícií do vysokorýchlostných širokopásmových sietí, prinášajú súdržnejší prístup vnútorného trhu k politike a správe rádiového spektra, zabezpečujú podmienky pre skutočný vnútorný trh odstránením rozdrobenosti regulácie, zabezpečujú efektívnu ochranu spotrebiteľov, rovnaké podmienky pre všetkých účastníkov trhu a jednotné uplatňovanie pravidiel, ako aj efektívnejší regulačný inštitucionálny rámec.“

3 Článok 1 tejto smernice, nazvaný „Predmet úpravy, rozsah pôsobnosti a ciele“, stanovuje:

„1. Touto smernicou sa vytvára harmonizovaný rámec regulácie elektronických komunikačných sietí, elektronických komunikačných služieb, pridružených prostriedkov a pridružených služieb a určitých aspektov koncových zariadení. Ustanovujú sa ňou úlohy národných regulačných orgánov a v prípade potreby iných príslušných orgánov a zriaďuje sa súbor postupov na zabezpečenie harmonizovaného uplatňovania regulačného rámca v celej [Európskej ú]nii.

2. Ciele tejto smernice sú:

a) implementovať vnútorný trh s elektronickými komunikačnými sieťami a službami, čoho výsledkom je zavádzanie a využívanie vysokokapacitných sietí, udržateľná hospodárska súťaž, interoperabilita elektronických komunikačných služieb, prístupnosť, bezpečnosť sietí a služieb a prospech koncového používateľa a

b) zabezpečiť poskytovanie kvalitných, cenovo prijateľných a verejne dostupných služieb v celej Únii prostredníctvom efektívnej hospodárskej súťaže a výberu, zaoberať sa okolnosťami, za ktorých sa na trhu dostatočne neuspokojujú potreby koncových používateľov vrátane koncových používateľov so zdravotným postihnutím, aby mali k službám rovnocenný prístup ako ostatní, a ustanoviť potrebné práva koncového používateľa.

…“

4 Článok 124 uvedenej smernice s názvom „Transpozícia“ v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty prijmú a uverejnia do 21. decembra 2020 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne Komisii oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uplatňujú tieto opatrenia od 21. decembra 2020.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernice zrušené touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.“

Konanie pred podaním žaloby a konanie na Súdnom dvore

5 Keďže Komisia nedostala od Írska žiadne oznámenie o zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach prijatých týmto členským štátom potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou 2018/1972 podľa jej článku 124, zaslala 3. februára 2021 uvedenému členskému štátu formálnu výzvu a vyzvala ho, aby predložil svoje pripomienky.

6 Dňa 7. apríla 2021 írske orgány odpovedali na tento list, pričom vysvetlili, že sa začalo konanie na prebratie smernice 2018/1972 do írskeho práva a že sa pripravujú transpozičné opatrenia.

7 Komisia vzhľadom na absenciu informácií írskych orgánov k harmonogramu alebo k dátumu prebratia tejto smernice zaslala 23. septembra 2021 Írsku odôvodnené stanovisko, v ktorom ho vyzvala, aby dosiahlo súlad s týmto stanoviskom do 23. novembra 2021.

8 Listom z 22. novembra 2021, ktorý bol doplnený listom z 26. novembra 2021, írske orgány požiadali o predĺženie lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku. Komisia stanovila novú lehotu na 23. február 2022.

9 Dňa 22. februára 2022 írske orgány odpovedali na odôvodnené stanovisko, pričom poukázali na nepredvídateľnosť írskeho legislatívneho harmonogramu na účely odôvodnenia nemožnosti s istotou predvídať dátum transpozície smernice 2018/1972. Spresnili však, že majú v úmysle predložiť Oireachtas (Írsky parlament) časť opatrení na prebratie v apríli 2022.

10 Keďže Komisia zastávala názor, že Írsko neprijalo ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou, rozhodla sa 6. apríla 2022 podať na Súdny dvor túto žalobu.

11 Komisia podala túto žalobu 5. júla 2022.

12 Írsko vo svojom vyjadrení k žalobe zo 16. septembra 2022 požiadalo Súdny dvor, aby uloženie povinnosti zaplatiť paušálnu pokutu podmienil tým, že Írsko neprebralo smernicu 2018/1972 do troch mesiacov odo dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci.

13 Írsko vo svojej duplike z 2. decembra 2022 opravilo svoje návrhy tak, že Súdnemu dvoru navrhuje, aby v prípade, že by dospel k záveru, že ku dňu pojednávania v tejto veci tento členský štát prebral smernicu 2018/1972 v plnom rozsahu:

– určil, že už nie je potrebné rozhodnúť o návrhu na uloženie povinnosti Írsku zaplatiť penále a

– konštatoval, že nie je potrebné rozhodnúť ani o návrhu na uloženie povinnosti Írsku zaplatiť paušálnu pokutu z dôvodu, že Írsko z právneho hľadiska nemohlo prebrať túto smernicu v súlade so svojou Ústavou pred rozsudkom Supreme Court (Najvyšší súd, Írsko) zo 6. apríla 2021 vo veci Zalewski v. Adjudication Officer (ďalej len „rozsudok Zalewski“) alebo subsidiárne z dôvodu, že ťažkosti, s ktorými sa stretlo pri preberaní uvedenej smernice, nemožno pripísať Írsku a že Súdny dvor by ich mal zohľadniť pri výpočte výšky akejkoľvek paušálnej pokuty, ktorú možno uložiť.

14 Písomná časť konania v prejednávanej veci bola ukončená 2. decembra 2022.

15 Podaním z 5. júla 2023 Írsko informovalo Súdny dvor, že 16. júna 2023 oznámilo Komisii opatrenia, o ktorých sa domnieva, že ich prostredníctvom prebralo celú smernicu 2018/1972, s výnimkou jej článku 110, ktorý by mal byť podľa tohto členského štátu prebratý čo najskôr.

16 Komisia 3. októbra 2023 predložila svoje pripomienky v tejto súvislosti a upravila svoje návrhy.

17 Komisia zastáva názor, že predmetné opatrenia ešte nezabezpečujú úplné prebratie smernice 2018/1972, keďže nepreberajú článok 110 tejto smernice, a aby sa toto prebratie mohlo považovať za úplné, musia jej byť oznámené opatrenia na prebratie tohto článku 110.

18 Vzhľadom na pokrok, ktorý Írsko dosiahlo pri transpozícii tejto smernice, však Komisia tiež upravila svoje návrhy týkajúce sa peňažných sankcií.

19 Pokiaľ ide o paušálnu pokutu, Komisia znížila koeficient závažnosti a navrhuje, aby Súdny dvor uplatnil paušálnu pokutu vo výške 4 944 500 eur za obdobie odo dňa nasledujúceho po dni uplynutia lehoty na prebratie uvedenej smernice, teda od 22. decembra 2020 do 8. júna 2023, a paušálnu pokutu vo výške založenej na sume 1 100 eur za deň, pokiaľ ide o obdobie od dátumu nadobudnutia účinnosti opatrení uvedených v bode 15 tohto rozsudku, teda od 9. júna 2023, do skončenia porušovania, prípadne do vyhlásenia rozsudku v tejto veci.

20 Pokiaľ ide o penále, Komisia teraz navrhuje, aby Súdny dvor uložil denné penále vo výške 4 950 eur až do dňa, keď Írsko v plnom rozsahu splní povinnosti stanovené v článku 124 ods. 1 smernice 2018/1972.

21 Dňa 27. októbra 2023 Írsko predložilo svoje pripomienky k zmene návrhov Komisie. V týchto pripomienkach sa v podstate obmedzilo na zopakovanie svojich tvrdení uvedených na svoju obranu, a najmä tvrdenia týkajúceho sa nemožnosti prebrať smernicu 2018/1972 pred dátumom vyhlásenia rozsudku Zalewski.

22 Dňa 29. novembra 2023 Írsko informovalo Súdny dvor, že v ten istý deň prijalo opatrenia na prebratie článku 110 smernice 2018/1972, a preto sa domnieva, že túto smernicu v plnom rozsahu prebralo do svojho vnútroštátneho práva. Tvrdí, že za týchto podmienok už nie je uloženie penále odôvodnené.

23 Listom zo 14. decembra 2023 si Komisia vyhradila možnosť oznámiť Súdnemu dvoru výsledok svojho posúdenia týchto opatrení, ako aj možné dôsledky na jej návrhy týkajúce sa uloženia sankcií tomuto členskému štátu.

24 Komisia podaním z 2. februára 2024 informovala Súdny dvor, že prebratie smernice 2018/1972 Írskom možno považovať za ukončené k dátumu 1. decembra 2023 a čiastočne vzala svoju žalobu späť, pričom upustila od svojho návrhu na uloženie povinnosti tomuto členskému štátu zaplatiť penále a zmenila svoje návrhy, ktorými sa domáha, aby bola uvedenému členskému štátu uložená povinnosť zaplatiť paušálnu pokutu a navrhuje stanoviť jej výšku na 5 137 000 eur.

25 Írsko 12. februára 2024 podalo svoje pripomienky k čiastočnému späťvzatiu Komisiou a k zmene jej návrhov.

O žalobe

O nesplnení povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ

Argumentácia účastníkov konania

26 Komisia pripomína, že podľa článku 288 tretieho odseku ZFEÚ sú členské štáty povinné prijať ustanovenia potrebné na zabezpečenie prebratia smerníc do svojich vnútroštátnych právnych poriadkov v lehotách stanovených týmito smernicami a bezodkladne oznámiť tieto ustanovenia Komisii.

27 Komisia spresňuje, že existencia nesplnenia povinnosti sa musí posudzovať vo vzťahu k situácii dotknutého členského štátu ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku.

28 V prejednávanej veci pritom Írsko ku dňu uplynutia tejto lehoty, ba dokonca ani ku dňu podania tejto žaloby, ešte neprijalo ustanovenia potrebné na prebratie smernice 2018/1972 do svojho vnútroštátneho práva a v každom prípade ich neoznámilo Komisii.

29 Podľa Komisie Írsko v skutočnosti nespochybňuje porušenie povinnosti, ktoré sa mu vytýka, ale len uvádza praktické a vnútorné okolnosti s cieľom odôvodniť ho. Neprebratie smernice v lehote v nej stanovenej pritom nemožno odôvodniť takýmito okolnosťami.

30 Írsko uznáva, že neprijalo ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 2018/1972 pred dátumom transpozície stanoveným v tejto smernici.

31 Spresňuje však, že na jednej strane írska vláda schválila návrh zákona o právnej úprave komunikácií (ďalej len „návrh zákona“), ktorý preskúma Írsky parlament na jeseň 2022 a ktorým sa uvedená smernica čiastočne vykonáva a na druhej strane tiež predstavila *statutory instrument* (regulačný akt) SI č. 444 z roku 2022, ktorý bol podpísaný a uverejnený a ktorý sa uplatňuje od nadobudnutia účinnosti návrhu zákona. Írsko uviedlo, že konečná verzia návrhu zákona a tohto regulačného aktu sa uverejnia najneskôr 30. septembra 2022 a že zákon bude pravdepodobne vyhlásený do konca roka 2022.

32 Na odôvodnenie omeškania Írsko vysvetľuje, že Supreme Court of Ireland (Najvyšší súd) rozsudkom Zalewski rozhodol, že Workplace Relations Commission (Komisia pre vzťahy na pracovisku, Írsko), orgán zodpovedný za riešenie pracovnoprávnych sporov v Írsku, sa podieľal na výkone spravodlivosti v súlade s článkom 37 írskej Ústavy. Supreme Court (Najvyšší súd) sa tým odchýlil od svojej predchádzajúcej judikatúry.

33 Potreba prispôsobiť návrh zákona tak, aby bol v súlade s novými ústavnými požiadavkami vzťahujúcimi sa na orgány zodpovedné za výkon spravodlivosti, vyplývajúcimi z tohto rozsudku, bolo teda hlavným dôvodom oneskorenia pri vypracovaní tohto návrhu. Uvedený rozsudok totiž značne rozšíril počet právomocí, ktoré sa podľa írskeho ústavného práva považujú za právomoci zahŕňajúce výkon spravodlivosti, takže orgány, ktoré sa predtým považovali za orgány s čisto administratívnymi alebo regulačnými právomocami, sa môžu považovať za orgány, ktoré sa podieľajú na výkone spravodlivosti pri výkone niektorých svojich regulačných rozhodovacích právomocí, najmä tých, ktoré zahŕňajú rozhodovanie o právach osôb podliehajúcich súdnej právomoci v sporoch.

34 Za týchto podmienok oneskorenie Írska pri prebratí smernice 2018/1972 možno pripísať hlavne veľkému úsiliu vynaloženému na zabezpečenie vykonania tejto smernice, ktoré je v súlade s novými ústavnými požiadavkami, ku ktorým došlo po uplynutí lehoty na prebratie uvedenej smernice. Okrem toho by dodržanie tejto lehoty neumožnilo zohľadniť rozsudok Zalewski, čo by mohlo viesť ku konštatovaniu, že spôsob, akým Írsko prebralo túto smernicu, bol protiprávny.

Posúdenie Súdnym dvorom

35 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa má existencia nesplnenia povinnosti hodnotiť vo vzťahu k situácii členského štátu ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, pričom Súdny dvor nemôže brať do úvahy neskoršie zmeny [rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 15 a citovaná judikatúra].

36 Súdny dvor okrem toho opakovane rozhodol, že hoci smernica výslovne stanovuje povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby ustanovenia potrebné na jej vykonanie obsahovali odkaz na túto smernicu alebo aby boli sprevádzané takýmto odkazom pri ich úradnom uverejnení, je v každom prípade potrebné, aby členské štáty prijali pozitívny akt na prebratie dotknutej smernice [rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 16 a citovaná judikatúra].

37 V predmetnom prípade lehota stanovená v odôvodnenom stanovisku predĺžená Komisiou uplynula 23. februára 2022. Existenciu alebo neexistenciu údajného nesplnenia povinnosti treba preto posudzovať podľa stavu vnútroštátnej právnej úpravy platnej k tomuto dátumu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 17 a citovanú judikatúru].

38 V tejto súvislosti je nesporné, že Írsko k uvedenému dátumu neprijalo opatrenia potrebné na zabezpečenie prebratia smernice 2018/1972, a teda tieto opatrenia ani neoznámilo Komisii.

39 Na odôvodnenie svojho nesplnenia povinnosti sa Írsko odvoláva na potrebu zohľadniť nové ústavné požiadavky vzťahujúce sa na orgány zodpovedné za výkon spravodlivosti vyplývajúcu z rozsudku Zalewski, ktorým sa legislatívny proces stal veľmi zložitým.

40 Takýto argument pritom nemôže odôvodniť nesplnenie povinnosti vytýkané Komisiou.

41 Údajná zložitosť vnútroštátneho legislatívneho procesu prebratia smernice 2018/1972 totiž nemôže byť relevantná, keďže podľa ustálenej judikatúry prax alebo situácie vo vnútroštátnom poriadku členského štátu nemôžu odôvodniť nedodržanie povinností a lehôt vyplývajúcich zo smerníc Únie, a teda ani ich oneskorené alebo neúplné prebratie [rozsudok z 13. januára 2021, Komisia/Slovinsko (MiFID II), C-628/18, EU:C:2021:1, bod 79 a citovaná judikatúra].

42 Treba preto konštatovať, že Írsko si tým, že ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku predĺženej Komisiou neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 2018/1972, a teda ani tieto ustanovenia Komisii neoznámilo, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 124 ods. 1 tejto smernice.

O návrhoch podaných podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ

O návrhu na uloženie povinnosti zaplatiť penále

43 Ako bolo uvedené v bode 24 tohto rozsudku, Komisia podaním z 2. februára 2024 uznala, že prebratie smernice 2018/1972 Írskom možno považovať za ukončené k dátumu 1. decembra 2023 a z toho dôvodu vzala svoj návrh na uloženie penále späť.

44 Za týchto okolností už nie je potrebné rozhodnúť o tomto návrhu.

O návrhu na uloženie povinnosti zaplatiť paušálnu pokutu

– *Argumentácia účastníkov konania*

45 Komisia vo svojej žalobe jednak tvrdí, že smernica 2018/1972 bola prijatá riadnym legislatívnym postupom a patrí tak do pôsobnosti článku 260 ods. 3 ZFEÚ, a jednak, že nesplnenie povinnosti vyplývajúce z článku 124 tejto smernice Írskom, ku ktorému došlo tým, že jej tento členský štát neoznámil ustanovenia na jej prebratie, zjavne predstavuje neoznámenie opatrení na prebratie uvedenej smernice v zmysle článku 260 ods. 3 ZFEÚ.

46 Komisia pripomína, že v bode 23 svojho oznámenia 2011/C 12/01 s názvom „Vykonávanie článku 260 ods. 3 ZFEÚ“ (Ú. v. EÚ C 12, 2011, s. 1) (ďalej len „oznámenie z roku 2011“) spresnila, že sankcie, ktoré navrhne na základe článku 260 ods. 3 ZFEÚ, sa budú vypočítavať podľa tej istej metódy, aká sa používa pri predložení veci Súdnemu dvoru na základe tohto článku 260 ods. 2, ako je uvedená v bodoch 14 až 18 jej oznámenia SEC (2005) 1658, nazvaného „Vykonávanie článku [260 ZFEÚ]“ (ďalej len „oznámenie z roku 2005“).

47 V dôsledku toho by sa stanovenie sankcie malo zakladať v prvom rade na závažnosti porušenia, v druhom rade na dĺžke jeho trvania a v treťom rade na potrebe zabezpečiť odrádzajúci účinok samotnej sankcie, aby sa predchádzalo ďalším porušeniam.

48 Pokiaľ ide v prvom rade o závažnosť porušenia podľa bodu 16 oznámenia z roku 2005 a oznámenia z roku 2011 Komisia stanovuje koeficient závažnosti s prihliadnutím na dva parametre, a to jednak dôležitosť predpisov Únie, ktoré boli porušené, a jednak dôsledky tohto porušenia na dotknuté všeobecné a jednotlivé záujmy.

49 Komisia tak na jednej strane uvádza, že smernica 2018/1972 je hlavným právnym predpisom v oblasti elektronických komunikácií. Predovšetkým Európsky kódex elektronických komunikácií (ďalej len „EKEK“) modernizuje regulačný rámec Únie pre elektronické komunikácie posilnením výberu a práv spotrebiteľov, zabezpečením vyšších noriem pre komunikačné služby, podporou investícií do vysokokapacitných sietí a podporou bezdrôtového prístupu k vysokokapacitnému pripojeniu v celej Únii. EKEK okrem toho stanovuje pravidlá organizácie odvetvia elektronických komunikácií vrátane inštitucionálnej štruktúry a jeho riadenia. Jeho ustanovenia posilňujú úlohu národných regulačných orgánov stanovením minimálneho súboru právomocí pre tieto orgány, ako aj posilnením ich nezávislosti tým, že stanovuje kritériá vymenúvania a povinnosti v oblasti poskytovania informácií. Okrem toho EKEK zabezpečuje aj efektívnu a účinnú správu rádiového spektra (ďalej len „spektrum“). Tieto ustanovenia zvyšujú konzistentnosť postupov členských štátov, pokiaľ ide o kľúčové aspekty povolení súvisiacich so spektrom. Uvedenými ustanoveniami sa podporuje hospodárska súťaž v infraštruktúre a zavádzanie vysokokapacitných sietí v celej Únii. Napokon EKEK upravuje rôzne aspekty poskytovania služieb elektronických komunikácií vrátane povinnosti univerzálnej služby, zdrojov číslovania a práv koncových užívateľov. Posilnenie týchto pravidiel má za cieľ zvýšiť bezpečnosť a ochranu spotrebiteľov, najmä pokiaľ ide o prístup k týmto službám za prijateľnú cenu.

50 Na druhej strane neprebratie smernice 2018/1972 do írskeho práva po prvé narušilo regulačné postupy v celej Únii, pokiaľ ide o správu elektronického komunikačného systému, povolenia súvisiace so spektrom a pravidlá prístupu na trh. V dôsledku toho podniky nemali prospech ani z konzistentnejších a predvídateľnejších postupov udeľovania alebo obnovovania existujúcich práv na využívanie spektra, ani z predvídateľnosti právnej úpravy vyplývajúcej z minimálnej dĺžky trvania licencií na používanie spektra v dĺžke trvania 20 rokov. Takéto nedostatky mali priamy vplyv na dostupnosť a zavádzanie vysokokapacitných sietí v rámci Únie. Po druhé spotrebitelia nemohli mať prospech zo súboru citeľných výhod, ktoré im táto smernica priznáva, ako sú riešenia týkajúce sa prístupu k poskytovaniu cenovo dostupných komunikačných služieb, požiadavka, aby sa im poskytovali jasné informácie o zmluvách, povinnosť uplatňovať transparentné tarify, zjednodušenie zmeny poskytovateľov sietí s cieľom podporiť cenovo dostupnejšie maloobchodné ceny a povinnosť operátorov poskytovať koncovým používateľom so zdravotným postihnutím rovnaký prístup ku komunikačným službám.

51 Keďže Komisia neidentifikovala priťažujúce alebo poľahčujúce okolnosti, v prejednávanej veci navrhuje koeficient závažnosti 10. Takýto koeficient by sa mal podľa Komisie znížiť na 2 na obdobie po 9. júni 2023, čo je dátum nadobudnutia účinnosti čiastočných opatrení na prebratie smernice 2018/1972 oznámených Írskom.

52 V druhom rade, pokiaľ ide o dĺžku trvania nesplnenia povinnosti, Komisia tvrdí, že táto dĺžka zodpovedá obdobiu odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na prebratie smernice 2018/1972, teda od 22. decembra 2020, do dňa prijatia rozhodnutia podať na Súdny dvor túto žalobu, teda do

6. apríla 2022. Z toho vyplýva, že relevantné obdobie je pätnásť mesiacov. Pri uplatnení koeficientu 0,10 za mesiac stanoveného v bode 17 oznámenia z roku 2005 v spojení s oznámením z roku 2011 je teda koeficient dĺžky trvania 1,5.

53 V treťom rade, pokiaľ ide o platobnú schopnosť Írska, Komisia uplatnila faktor „n“ stanovený v jej oznámení 2019/C 70/01 s názvom „Úprava metódy výpočtu paušálnej pokuty a denného penále, ktoré Komisia navrhuje v rámci postupu v prípade nesplnenia povinnosti vedeného na Súdnom dvore Európskej únie“ (Ú. v. EÚ C 70, 2019, s. 1). Tento faktor zohľadňuje dva prvky, a to hrubý domáci produkt (HDP) a inštitucionálnu váhu dotknutého členského štátu, ktorú predstavuje počet kresiel zástupcov v Európskom parlamente pridelených tomuto členskému štátu.

54 Hoci Súdny dvor vo svojom rozsudku z 20. januára 2022, Komisia/Grécko (Vymáhanie štátnej pomoci – Feronikel) (C-51/20, EU:C:2022:36), už spochybnil relevantnosť tak tohto druhého prvku, ako aj vyrovnávacieho koeficientu 4,5 stanoveného v tomto oznámení, Komisia sa napriek tomu rozhodla uplatniť v prejednávanej veci kritériá stanovené týmto oznámením, kým nebude prijaté nové oznámenie, ktoré by zohľadňovalo túto nedávnu judikatúru Súdneho dvora.

55 Podľa oznámenia 2022/C 74/02 Komisie s názvom „Aktualizácia údajov používaných pri výpočte paušálnej pokuty a penále, ktoré bude Komisia navrhovať Súdnemu dvoru Európskej únie v konaniach o nesplnení povinnosti“ (Ú. v. EÚ C 74, 2022, s. 2) (ďalej len „oznámenie z roku 2022“), sa teda faktor „n“ pre Írsko rovná 0,61. Komisia však vo svojich pripomienkach z 3. októbra 2023 uplatnila koeficient „n“ 0,55, ktorý je teraz stanovený pre tento členský štát v prílohe I oznámenia Komisie 2023/C 2/01 s názvom „Finančné sankcie v konaniach o nesplnení povinnosti“ (Ú. v. EÚ C 2, 2023, s. 1, ďalej len „oznámenie z roku 2023“).

56 V súlade s jej oznámením 2017/C 18/02 s názvom „Právo [Únie]: Lepšie výsledky pomocou lepšieho uplatňovania práva“ (Ú. v. EÚ C 18, 2017, s. 10) Komisia navrhuje, aby Súdny dvor uložil Írsku paušálnu pokutu za obdobie odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na prebratie stanovenej smernicou 2018/1972 do dňa, keď si tento členský štát v plnom rozsahu splnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice, a to 1. decembra 2023.

57 Z bodu 20 oznámenia z roku 2005 vyplýva, že stanovenie paušálnej pokuty musí mať aspoň minimálny fixný základ odrážajúci zásadu, že každý prípad pretrvávajúceho nevykonania práva Únie predstavuje sám osebe bez ohľadu na akékoľvek priťažujúce okolnosti porušenie zásady legality v spoločenstve založenom na právnom štáte, ktorý si vyžaduje skutočnú sankciu. Podľa oznámenia z roku 2022 minimálna paušálna pokuta pre Írsko predstavuje 1 376 000 eur.

58 Pri uplatnení metódy stanovenej oznámeniami z rokov 2005 a 2011, ak by výsledok výpočtu paušálnej pokuty presiahol túto minimálnu paušálnu pokutu, Komisia navrhne, aby Súdny dvor určil paušálnu pokutu vynásobením dennej sumy počtom dní, počas ktorých dotknuté porušenie pretrvávalo medzi dátumom nasledujúcim po uplynutí lehoty na prebratie stanovenej predmetnou smernicou a dátumom, ku ktorému sa toto porušenie skončí, alebo prípadne dátumom vyhlásenia rozsudku podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ. Denná suma paušálnej pokuty sa tak má vypočítať vynásobením štandardnej paušálnej sumy uplatniteľnej pri výpočte dennej sumy paušálnej pokuty koeficientom závažnosti a faktorom „n“. Táto štandardná paušálna suma pritom podľa bodu 2 prílohy I k oznámeniu z roku 2023 predstavuje 1 000 eur. V prejednávanej veci je koeficient závažnosti 10 za prvých 899 dní nesplnenia povinnosti, teda od 22. decembra 2020 do 8. júna 2023, a 2 za obdobie od 9. júna 2023. Faktor „n“ je 0,55. Z toho vyplýva, že výška paušálnej pokuty je 4 944 500 eur za obdobie od 22. decembra 2020 do 8. júna 2023 a 1 100 eur denne za obdobie od 9. júna 2023 do dňa, ktorý predchádza dňu, keď si Írsko v plnom rozsahu splnilo

povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice 2018/1972, teda do 30. novembra 2023. Komisia z toho dôvodu Súdnemu dvoru navrhuje, aby sa Írsku uložila povinnosť zaplatiť paušálnu pokutu vo výške 5 137 000 eur.

59 Írsko sa vo svojom vyjadrení k žalobe obmedzuje na návrh, aby Súdny dvor vzhľadom na dôvody, ktoré uviedlo počas konania pred podaním žaloby na odôvodnenie svojho oneskorenia pri prebratí smernice 2018/1972, uložil povinnosť zaplatiť paušálnu pokutu, ktorá je splatná tri mesiace po vyhlásení rozsudku v prejednávanej veci, za predpokladu, že nepreberie túto smernicu pred uplynutím tejto lehoty.

60 Komisia z toho vo svojej replike vyvodzuje, že na jednej strane Írsko implicitne navrhuje podmienečné a odkladné uloženie paušálnej pokuty.

61 Komisia pritom tvrdí, že tento návrh má byť zamietnutý. Írsko sa totiž obmedzuje na vysvetlenie dôvodov svojho oneskorenia pri prebratí smernice 2018/1972, pričom v podstate poukazuje na ťažkosti ústavnej povahy spojené s týmto prebratím. Takéto dôvody však nie sú dostatočné na odôvodnenie takéhoto nesplnenia povinnosti, a to o to viac, že toto nesplnenie povinnosti ďalej pretrváva a že tento členský štát nespolupracuje.

62 Vo svojej duplike Írsko spresňuje, že na rozdiel od tvrdení Komisie viedlo s touto inštitúciou dialóg počas celého konania. Okrem toho sa Írsko domnieva, že nie je potrebné uložiť paušálnu pokutu. Na jednej strane totiž počiatočné oneskorenie, teda oneskorenie zodpovedajúce obdobiu medzi dátumom stanoveným na prebratie uvedenej smernice, teda 21. decembrom 2020, a dňom, keď bol vydaný rozsudok Zalewski, teda 6. aprílom 2021, patrí do kontextu pandémie COVID-19 a narušení, ktoré spôsobila. Na druhej strane rozsudok o prehodnotení judikatúry, akým je rozsudok Zalewski, je mimoriadne neobvyklou udalosťou.

63 Oneskorenie Írska pri prebratí smernice 2018/1972 od 6. apríla 2021 tak bolo spôsobené okolnosťami, ktoré boli úplne mimo jeho kontroly.

64 Za týchto podmienok by uloženie paušálnej pokuty nemalo žiadny odradzujúci účinok na Írsko, a preto by k nemu nemalo dôjsť, pod podmienkou, že ku dňu pojednávania v prejednávanej veci bola smernica 2018/1972 prebratá.

65 Subsidiárne by sa Írsku mala uložiť povinnosť zaplatiť veľmi nízku paušálnu pokutu. Dôvody, pre ktoré Írsko neprebralo smernicu 2018/1972, totiž umožňujú konštatovať, že tento členský štát mal neprekonateľné ťažkosti, za ktoré nijako nezodpovedá.

– *Posúdenie Súdnym dvorom*

66 Vzhľadom na to, že – ako vyplýva z bodu 42 tohto rozsudku – je preukázané, že Írsko ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku predĺženej Komisiou neoznámilo Komisii žiadne opatrenie na prebratie smernice 2018/1972 v zmysle článku 260 ods. 3 ZFEÚ, takto konštatované nesplnenie povinnosti patrí do pôsobnosti tohto ustanovenia.

67 Komisia navrhuje uloženie paušálnej pokuty.

68 Z judikatúry Súdneho dvora pritom vyplýva, že cieľ uloženia paušálnej pokuty na základe uvedeného ustanovenia spočíva predovšetkým v posúdení dôsledkov, ktoré má nevykonanie povinností dotknutým členským štátom na súkromné a verejné záujmy, osobitne ak nesplnenie

povinnosti pretrvávalo počas dlhého obdobia [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 54 a citovanú judikatúru].

69 Pokiaľ ide o možnosť uložiť v prejednávanej veci paušálnu pokutu, treba pripomenúť, že je úlohou Súdneho dvora, aby v každej veci a v závislosti od okolností veci, v ktorej koná, ako aj od stupňa presvedčovania a odrádzania, ktorý považuje za potrebný, uložil primerané peňažné sankcie, aby sa najmä zabránilo opakovaniu podobných porušení práva Únie [rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 69, ako aj citovaná judikatúra].

70 V prejednávanej veci treba konštatovať, že bez ohľadu na skutočnosť, že Írsko spolupracovalo s útvarmi Komisie počas celého konania pred podaním žaloby a informovalo ich o dôvodoch, ktoré mu bránili zabezpečiť prebratie smernice 2018/1972 do írskeho práva, všetky právne a skutkové okolnosti súvisiace s konštatovaným nesplnením povinnosti, a to skutočnosť, že ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, a dokonca aj v čase podania tejto žaloby, vôbec neboli oznámené opatrenia potrebné na prebratie tejto smernice, je ukazovateľom toho, že účinná prevencia budúceho opakovania analogických porušení práva Únie si vyžaduje prijatie odrádzajúceho opatrenia, akým je uloženie paušálnej pokuty [pozri analogicky rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 70, ako aj citovanú judikatúru].

71 Toto posúdenie nie je spochybnené argumentáciou Írska uvedenou v bode 62 tohto rozsudku.

72 Na jednej strane totiž údajné ťažkosti spojené s vyhlásením rozsudku Zalewski nemôžu byť relevantné, keďže, ako bolo pripomenuté v bode 41 tohto rozsudku, prax alebo situácie vo vnútroštátnom poriadku členského štátu nemôžu odôvodniť nedodržanie povinností a lehôt vyplývajúcich zo smerníc Únie, a teda ani ich oneskorené alebo neúplné prebratie.

73 Na druhej strane, pokiaľ ide o účinky pandémie COVID-19, ktorá vypukla začiatkom roka 2020, stačí uviesť, že by prináležalo normotvorcovi Únie predĺžiť lehotu na prebratie smernice 2018/1972, ak by sa domnieval, že účinky tejto pandémie, ktorá sa dotkla celého územia Únie, boli také, že bránili členským štátom splniť si povinnosti, ktoré im vyplývajú z tejto smernice.

74 Vzhľadom na vyššie uvedené je vhodné uložiť Írsku paušálnu pokutu.

75 Pokiaľ ide o výpočet tejto paušálnej pokuty, treba pripomenúť, že pri výkone svojej voľnej úvahy v tejto oblasti, ako je vymedzená v návrhoch Komisie, Súdnemu dvoru prináleží, aby stanovil výšku paušálnej pokuty, ktorú môže členskému štátu uložiť podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ tak, aby bola jednak prispôsobená okolnostiam, a jednak primeraná spáchanému porušeniu. Medzi relevantné faktory patrí v tomto smere závažnosť konštatovaného nesplnenia povinnosti, jeho trvanie, ako aj platobná schopnosť dotknutého členského štátu [rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 73, ako aj citovaná judikatúra].

76 Pokiaľ ide v prvom rade o závažnosť porušenia, treba pripomenúť, že povinnosť prijať vnútroštátne opatrenia na zabezpečenie úplného prebratia smernice a povinnosť oznámiť tieto opatrenia Komisii predstavujú podstatné povinnosti členských štátov s cieľom zabezpečiť úplnú účinnosť

práva Únie a že nesplnenie tejto povinnosti treba preto považovať za značne závažné [rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 64, ako aj citovaná judikatúra].

77 V prejednávanej veci treba konštatovať, ako vyplýva z bodu 42 tohto rozsudku, že Írsko si ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku predĺženej Komisiou, teda k 23. februáru 2022, nesplnilo povinnosti prebratia, ktoré mu vyplývajú zo smernice 2018/1972, a teda nebola zabezpečená plná účinnosť práva Únie. Závažnosť tohto nesplnenia povinnosti je zvýšená okolnosťou, že Írsko k tomuto dátumu ešte neoznámilo žiadne opatrenie na prebratie tejto smernice.

78 Okrem toho, ako zdôrazňuje Komisia, smernica 2018/1972 je hlavným právnym predpisom v oblasti elektronických komunikácií.

79 Predovšetkým podľa článku 1 ods. 1 smernice 2018/1972 táto smernica „vytvára harmonizovaný rámec regulácie elektronických komunikačných sietí, elektronických komunikačných služieb, pridružených prostriedkov a pridružených služieb a určitých aspektov koncových zariadení. Ustanovujú sa ňou úlohy národných regulačných orgánov a v prípade potreby iných príslušných orgánov a zriaďuje sa súbor postupov na zabezpečenie harmonizovaného uplatňovania regulačného rámca v celej Únii“.

80 Ďalej podľa článku 1 ods. 2 tejto smernice sú jej cieľmi jednak implementovanie vnútorného trhu s elektronickými komunikačnými sieťami a službami, čoho výsledkom je zavádzanie a využívanie vysokokapacitných sietí, udržateľná hospodárska súťaž, interoperabilita elektronických komunikačných služieb, prístupnosť, bezpečnosť sietí a služieb a prospech koncového používateľa a jednak zabezpečenie poskytovania kvalitných, cenovo prijateľných a verejne dostupných služieb v celej Únii prostredníctvom efektívnej hospodárskej súťaže a výberu, zaoberať sa okolnosťami, za ktorých sa na trhu dostatočne neuspokojujú potreby koncových používateľov vrátane koncových používateľov so zdravotným postihnutím, aby mali k službám rovnocenný prístup ako ostatní, a ustanoviť potrebné práva koncového používateľa.

81 Napokon, ako vyplýva z odôvodnení 2 a 3 uvedenej smernice, táto smernica mení a dopĺňa regulačný rámec platný pred jej prijatím s cieľom zohľadniť technologický vývoj a vývoj na trhu.

82 Treba uviesť, že ako správne tvrdí Komisia, neprebratím smernice 2018/1972 Írsko po prvé narúša regulačné postupy v celej Únii, pokiaľ ide o správu systému elektronických komunikácií, povolenia súvisiace so spektrom a pravidlá prístupu na trh. Podniky preto nemajú prospech ani z konzistentnejších a predvídateľnejších postupov na udelenie alebo obnovenie existujúcich práv na využívanie spektra, ani z predvídateľnosti regulácie vyplývajúcej z minimálnej platnosti licencií na využívanie spektra v dĺžke trvania 20 rokov. Takéto nedostatky majú priamy vplyv na dostupnosť a zavádzanie vysokokapacitných sietí v rámci Únie. Po druhé spotrebitelia nemohli mať prospech zo súboru citeľných výhod, ktoré im uvedená smernica priznáva, ako sú riešenia týkajúce sa prístupu k poskytovaniu cenovo dostupných komunikačných služieb, požiadavka, aby sa im poskytovali jasné informácie o zmluvách, povinnosť uplatňovať transparentné tarify, zjednodušenie zmeny poskytovateľov sietí s cieľom podporiť cenovo dostupnejšie maloobchodné ceny, a povinnosť operátorov poskytovať koncovým používateľom so zdravotným postihnutím rovnaký prístup ku komunikačným službám.

83 V rámci posúdenia závažnosti porušenia na účely stanovenia výšky paušálnej pokuty však treba zohľadniť, že v priebehu konania Írsko oznámilo Komisii opatrenia na prebratie všetkých ustanovení smernice 2018/1972.

84 Pokiaľ ide v druhom rade o trvanie porušenia, treba pripomenúť, že toto porušenie treba v zásade posudzovať s ohľadom na dátum, ku ktorému Súdny dvor posudzuje skutkové okolnosti, a že toto posúdenie skutkového stavu treba považovať za posúdenie ku dňu ukončenia konania [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, body 66 a 79, ako aj citovanú judikatúru].

85 Pokiaľ ide na jednej strane o začiatok obdobia, ktoré treba zohľadniť pri stanovení výšky paušálnej pokuty, ktorá sa má uložiť podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ, Súdny dvor rozhodol, že na rozdiel od denného penále, dňom, ktorý sa má zohľadniť na účely posúdenia dĺžky trvania predmetného nesplnenia povinnosti, nie je deň uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, ale dátum, ku ktorému uplynie lehota na prebratie stanovená v dotknutej smernici [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. júla 2020, Komisia/Rumunsko (Boj proti praniu špinavých peňazí), C-549/18, EU:C:2020:563, bod 79, a zo 16. júla 2020, Komisia/Írsko (Boj proti praniu špinavých peňazí), C-550/18, EU:C:2020:564, bod 90].

86 V prejednávanej veci je nesporné, že ku dňu uplynutia lehoty na prebratie stanovenej v článku 124 smernice 2018/1972, teda k 21. decembru 2020, Írsko neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na zabezpečenie prebratia tejto smernice, a teda ich ani neoznámilo Komisii.

87 Na druhej strane Írsko vo svojich pripomienkach z 12. februára 2024 k zmene návrhov Komisie nespochybňuje, že prebratie smernice 2018/1972 do írskeho práva možno považovať za ukončené 1. decembra 2023.

88 Z toho vyplýva, že nesplnenie povinnosti konštatované v bode 42 tohto rozsudku trvalo v období od 22. decembra 2020 do 30. novembra 2023, teda počas obdobia 1 073 dní, čo predstavuje veľmi dlhé obdobie.

89 Stále však treba zohľadniť, že dĺžka trvania tohto obdobia mohla byť čiastočne dôsledkom výnimočných okolností spojených s pandémiou COVID-19. Írsko totiž bez toho, že by to bolo spochybnené tvrdí, že tieto okolnosti, ktoré nebolo možné predvídať a ktoré nemohlo ovplyvniť, spôsobili oneskorenie legislatívneho procesu potrebného na prebratie smernice 2018/1972 a v dôsledku toho predĺžili obdobie, počas ktorého pretrvávalo toto nesplnenie povinnosti.

90 Pokiaľ ide v treťom rade o platobnú schopnosť dotknutého členského štátu, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že treba zobrať do úvahy HDP tohto členského štátu v čase posudzovania skutkového stavu Súdnym dvorom [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. júla 2020, Komisia/Rumunsko (Boj proti praniu špinavých peňazí), C-549/18, EU:C:2020:563, bod 85, a zo 16. júla 2020, Komisia/Írsko (Boj proti praniu špinavých peňazí), C-550/18, EU:C:2020:564, bod 97].

91 Komisia vo svojej žalobe navrhuje zohľadniť okrem HDP Írska aj jeho inštitucionálnu váhu v Únii vyjadrenú počtom kresiel zástupcov, ktoré má tento členský štát k dispozícii v Európskom parlamente. Komisia tiež zastáva názor, že by sa mal použiť vyrovnávací koeficient 4,5 s cieľom zabezpečiť primeranú a odradzujúcu povahu sankcií a navrhuje, aby ich Súdny dvor uložil uvedenému členskému štátu.

92 Súdny dvor však nedávno veľmi jasne spresnil jednak, že zohľadnenie inštitucionálnej váhy dotknutého členského štátu sa nezdá byť nevyhnutné na zabezpečenie dostatočného odradenia a prinútenia tohto členského štátu k zmene svojho súčasného alebo budúceho konania, a jednak, že Komisia nepreukázala objektívne kritériá, na základe ktorých stanovila hodnotu vyrovnávacieho koeficientu na 4,5 [pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Grécko (Vymáhanie štátnej pomoci – Feronikel), C-51/20, EU:C:2022:36, body 115 a 117].

93 S prihliadnutím na všetky okolnosti tejto veci a vzhľadom na voľnú úvahu priznanú Súdnemu dvoru v článku 260 ods. 3 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že Súdny dvor nemôže, pokiaľ ide o paušálnu pokutu, ktorej zaplatenie ukladá, prekročiť sumu uvedenú Komisiou, treba konštatovať, že účinná prevencia opakovania porušení podobných porušovaniu článku 124 smernice 2018/1972 v budúcnosti, ovplyvňujúceho plnú účinnosť práva Únie, je takej povahy, že si vyžaduje uloženie paušálnej pokuty, ktorej výška musí byť stanovená na 4 500 000 eur.

94 V dôsledku toho je potrebné uložiť Írsku povinnosť zaplatiť Komisii paušálnu pokutu vo výške 4 500 000 eur.

O trovách

95 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 141 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý zobral svoju žalobu späť, je povinný nahradiť trovy konania, pokiaľ to v tomto zmysle navrhol druhý účastník konania vo svojom vyjadrení k späťvzatiu žaloby. Tento článok 141 ods. 2 však stanovuje, že na návrh účastníka konania, ktorý vzal späť žalobu, znáša trovy konania druhý účastník, ak sa to zdá oprávnené vzhľadom na jeho správanie. Napokon podľa uvedeného článku 141 ods. 4, ak nikto z účastníkov konania nenavrhol, ako má Súdny dvor rozhodnúť o náhrade trov konania, každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

96 Hoci v prejednávanej veci Komisia navrhla zaviazať Írsko na náhradu trov konania a hoci bolo konštatované nesplnenie povinnosti, Komisia vzala svoju žalobu čiastočne späť, pričom nepožadovala, aby tento členský štát znášal trovy konania súvisiace s prejednávanou žalobou. Uvedený členský štát napokon vo svojom vyjadrení k späťvzatiu žaloby nenavrhoval zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

97 Treba však uviesť, že Komisia vzala svoju žalobu späť v dôsledku postoja Írska, pretože tento členský štát prijal a Komisii oznámil opatrenia na prebratie smernice 2018/1972 v plnom rozsahu až po podaní prejednávanej žaloby, a že práve z dôvodu tohto postoja sa návrh tohto orgánu, ktorým sa domáhal, aby bolo uvedenému členskému štátu uložené zaplatenie penále, stal bezpredmetným a Komisia ho vzala späť.

98 Za týchto podmienok a vzhľadom na to, že nemožno relevantne odlíšiť trovy týkajúce sa nesplnenia povinnosti, ktoré bolo konštatované v bode 42 tohto rozsudku, od trov konania súvisiacich s čiastočným späťvzatím žaloby Komisiou, je dôvodné rozhodnúť, že Írsko znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania vynaložené Komisiou.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (deviata komora) rozhodol takto:

1. **Írsko si tým, že ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku predĺženej Európskou komisiou neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1972 z 11. decembra 2018, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronických komunikácií, a teda ani Komisii tieto ustanovenia neoznámilo, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 124 ods. 1 tejto smernice.**

2. **Írsko je povinné zaplatiť Európskej komisii paušálnu pokutu vo výške 4 500 000 eur.**

3. **Írsko znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.**

Podpisy